

Черкезовъ. (Следъ като изслушва) Дирятъ ви, г-нъ Платнаровъ.

Платнаровъ. (Слушайки) А, Сребърниковъ, ти ли си? Чувамъ. Да-да! Много на-временно. . . Добре, нека дойде и Бакържиевъ. . . Разбира се, че е скандалъ! Да ви-катъ една сврака, какъвто е Запряновъ. . . Тукъ съмъ и ще чакамъ. . . До виждане!
 * * * Калпазановъ! Тю ю, бре! А азъ мис-лѣхъ. . . И съмъ го написалъ вече.

Платнаровъ. Нищо. Онова, което си изложилъ като политическа сензация, ще го обърнешъ въ фарсъ. Тоя поводъ ще ти даде възможность да осмѣбешъ Запрянова и така ще се постигне по-голямъ ефектъ.

Калпазановъ. Но къде остана моя процентъ!

Платнаровъ. Ще си запазишъ правото. И като дойдемъ на властъ — отъ безочетнитѣ най-първо ти ще се обљишъ.

Калпазановъ. Тогава още сега оти-вамъ да приготвя фарса (Излиза)

Платнаровъ. (Къмъ Жабаровъ) И тъй, утре вестника излиза въ следния духъ: при-низяване личността на Запряновъ; подценя-ване партийната дисциплина на гръмоносцитѣ; бравирание на миналото имъ.. Нека се загатне и за тѣхното лѣвичарство.. Въобще атаката ще бжде: отдалечаване на гръмоносцитѣ отъ властъ...

Жабаровъ. (Става и махва отрицателно ржка)

Платнаровъ. Тинѣщо не си съгласенъ, май, Жабаровъ.